

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. I. Exuitur vestibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

Ps. 13, 3.

& doleat, illum sanguinem nostræ salutis pignus etiam conculcari ab hominibus: Deberent post fustum illum sanguinem omnes amare Christum, ut ipsi Seraphini in cœlis Deum: qui jam peccaret, non deberet ex toto hominum genere reperiri vel unus; & tamen. ecce, qui faciat bonum non est usque ad unum. Quis non miretur tot hominû perditionem post tam copiosam redemptionem? O Christe, ostendisti hodie in medio terræ, te non tantum esse misericordem, non tantum misericordiarum Patrem; sed ipsam misericordiam. Ergò coram te hîc nudo, vincto, cruento, non alia ex me misero audietur vox, quàm quæ solet à miseris, *Miserere*. Quare stas illic ad columnam nudus, & ligatus? Nunquid in gratiam meî? Ergò *Miserere mei*. Quis te compulit, ut tot exciperes verbera, tot admitteres vulnera? Cur tot flagellis non tantum es cæsus, sed propè concisus? Nunquid amore meî? Ergò *Miserere mei*. Quare omnem, quem in sacratissimis venis tuis contineres sanguinem, tanquam aquam effudisti? Numquid causâ salutis meæ? ergò *Miserere mei*. & quia scis magnam esse miseriam meam, *Miserere mei secundum magnam misericordiam tuam*.

Ps. 50, 1.

CAPUT VIII.

Coronatio.

§. I.

Exiit Vestibus.

IN hoc porrò, quod nobis hodie aperiet Synagoga, proscenio, tres insignes affectus personam suam continuè sustinebunt, Amor, Pudor,

dor, Dolor. Amor, dum nudatur vestibus, Dolor, dum coronatur vepribus, Pudor, dum subfannatur à militibus. Ordiamur ab Amore. Et *Matt. 27.*
milites Præsidis suscipientes Iesum in Prætorio, congregaverunt ad eum universam cohortem, & exuentes eum, chlamydem coccineam circumdederunt ei. 27.

Amor Deum sub humani corporis schemate abditum, flagellis ita laceraverat, ut totus homo sua ut Deus, non esset nisi unum vulnus. Non hic quiescit, sed quasi lateret adhuc, nec pateret satis, ut prodigus hic se detegeret, & aperiret omnibus, voluit eum dissipavit.
 nudari coram omnibus. O Christe! illa, quam de filio prodigo quondam narraſti, parabola, de te est historia. Tu es, qui cùm in paternâ domo felicissimè degeres, dixisti, ut prodigus ille, Patri: *Luc. 15.*
Pater da mihi portionem substantiæ, quæ me contingit. 12.
Exauditus es pro tua reverentia. *Heb. 5. 7.* Dedit tibi corpus affabrè efformatum, dedit sanguinem ex inclyto Regum stemmate profluentem, dedit animam infinitis muneribus instructam; dedit vestes, dedit robur invictum, valetudinem firmam, eloquentiam incomparabilem, scientiam immensam, virtutes omnes: denique in te uno conclusit omnes thesauros sapientiæ & scientiæ suæ. *Luc. 15.*
 Tu hoc divino apparatu instructus, è domo Patris peregrè profectus es in regionem longinquam. Regio planè longinqua, chaos magnum, interval- lum propè immensum. Inter cælum & terram. In hac regione mortis dissipasti omnem substantiam tuam cum peccatricibus animabus. Nunc enim omnia, usque ad extremam nuditatem inter perditos perdidisti. Pater tibi dederat firmissimam corporis valetudinem, membrorum omnium integerrimam sanitatem: & ecce, à plan- *Isa. 1. 6.*
ta pedis usque ad verticem capitis, non est in te sanitas.

Dissipasti sanitatem. Pater dederat tibi elegantissimam formam, & oris speciem: eras enim speciosus forma præ filiis hominum: & ecce, non est tibi species, neque decor: putavimus te quasi leprosum. Dissipasti omnem pulchritudinem. Dederat tibi corpus digito Dei efformatum, ut ipse fateris: Corpus autem aptasti mihi. Illud dedisti in cœna, dicens: Accipite, & comedite: hoc est enim corpus meum. Dederat tibi regium sanguinem: curasti tibi incidi, & aperiti omnes venas flagellis ad columnam, & eum omnem effudisti. Sic & sanguinem dissipasti. Dederat tibi divitias infinitas: unde ipsemet magnificè gloriabaris: *Mecum sunt divitiae, & gloria, opes superba:* tu verò ita eas dissipasti, ut cogaris dicere: *Ego autem mendiculus sum, & pauper.* Dederat tibi sapientiam immentam: de te enim scriptus tuus scriba: *Sapientia ejus non est numerus.* Illam ita dissipasti, ut te tamquam stultum, indutum veste alba illuserit Herodes. Dederat eloquentiam planè divinam; sic ut qui te loquentem audirent, attoniti tanta facundia exclamarent: *Numquam sic locutus est homo, sicut hic homo:* & illam dissipasti: nam accusatus à Scribis tacuisti, sicut mutus non aperiens os suum: & interrogatus à Pilato, non respondisti ei ad ullum verbum. Denique miserat te Pater in regionem hanc, hominem undequaque perfectissimum, & omnibus bonis Naturæ & Gratiæ instructissimum; tamquam opus suæ Sapientiæ, Potentiæ, ac Bonitatis absolutissimum: & ecce, sic dissipasti omnem tuam substantiam, ut ipse, qui es Veritas, fatearis: *Ego ad nihilum reductus sum.* Pater tibi tradidit sua omnia: sic te testante: *Omnia mihi tradita sunt à Patre meo,* & tu retinuisti nihil. Dedisti omnia tua, imò & te. O verè Filium in amando prodigum!

Ps. 43. 3.

Isa. 53. 2.

Heb. 10. 5

Matt. 26.

26.

Proa. 8.

18.

Ps. 39. 18.

Ps. 146. 5.

Ioan. 7.

46.

Ps. 37. 14

Matt. 26.

14.

Ps. 72.

22.

Matt. 11.

27.

gum! Ecce, ut hic post se, sua omnia homini ex amore tradita, stat nudus, à planta pedis usque ad verticem capitis non est in eo nisi nuditas. Quid mirum? à plantâ pedis usque ad verticem capitis, non est in eo nisi Charitas. Amor est nudus; Jesus est amor, quid miraris nudum? Et nos, necdum eum vel sic amamus? Adeòne molestum est amare Jesum, quem nisi ames, Pater ejus æternum minatur supplicium; quem si ames, æternum pollicetur præmium? quem ut ames, cum illo dedit nobis omnia sua. Adeòne durum est, amare Amorem? Audiatur hic vox Augustini, verè Theophili. *Quid mihi es? Miserere, ut loquar. Quid tibi sum ipse, ut amari te jubeas à me; & nisi faciam, irascaris mihi, & mineris ingentes miseria? Parvane est miseria, si non amem te? Potestne vel ab homine timeri, vel ab Angelo concipi, vel à Deo inferri major miseria, quam non amare Jesum? quam odisse Amorem? O Jesu, idem qui te nudavit vestibibus Amor, & cor nostrum nudet omnibus affectibus; nam tu unus sufficis amanti. Nudamus nostram voluntatem omni alio amore, & dicimus cum Apostolis: *Ecce nos reliquimus omnia: ut aliquando à te audiamus, quod à Patre frater prodigi; Fili, omnia mea, tua sunt.**

Matt. 19.

27.

§. II.

Coronatur.

AMori succedit Dolor; quo dum pro dilecto patitur, se maximè probat. Scilicet non satis se amor prodiderat, dum pro nobis fuit proditus; non satis se detexerat, omnibus vestibibus exitu s; non satis se aperuerat post tot aperta amo-